

heldig gjennomført. Idag står således de tyske tropper og speidere over mot oljelandet og ønsker sig sikkert mange, mange båter og likeledes den russiske Svartehavsflåte, langt vekk. Men man kan jo ønske så meget. --

Ved Charkov fortsetter det store slaget på 3dje uke og det har utviklet sig til et voldsomt ødeleggelsesslag, hvor det ikke så meget er spørsmål om terrengvinning som om å tilføie fienden tap. Dette er i et hvert fall russernes taktikk. Marskalk v. Bock som er blitt tvunget til å kjempe nu, setter meget inn på å bryte igjennem russernes venstre flanke for dermed å avskjære de tropper som rykker frem mot den viktige by Krasnogrod og for å tilrive sig herredømmet over Isjum og Nowo Serpochow og dermed overgangene over Donez. Han har satt inn store styrker tanks og infanteri, men alle meldinger fra russisk hold forteller at han blir stoppet og at hans tap er meget store og blodige. Man regner at mellom 2 og 3 tankdivisjoner er ødelagt samtidig som 62. infanteridivisjon, 79. infanteridivisjon, 293. inf. div. og 101. lette divisjon er sterkt øprevet. Det er tydelig at tyskerne ikke våger å tape dette slag og de har derfor trukket til sig store forsterkninger av mann og materiell fra de omliggende områder. Bl.a. har de tatt en mengde fly fra andre fronter og satt de inn her, men deres tap er meget store, ca. 300 siden slaget begynte. Tirsdag f.eks. 82 fly mot 23 russisk og i de siste dager har det sett ut som om mangelen på "stukas" har begynt å gjøre sig gjeldende. De har også begynt å gå forsiktigere, men også mindre effektivt, tilverks med bombing og slipper således nu sin last fra mellom 1200 og 1500 meters høide.

På den annen side har også Timosjenko fått store forsterkninger i det siste og hvordan utviklingen enn blir, så har v. Bock langt igjen før han har nådd sitt mål.

De tyske "seiersmeldinger" i de siste dager viser tydelig at Görbels fremdeles er i full aktivitet og at våren virker inspirerende på ham. Meldingene om de store tyske omringningsseire betegnes fra våre alliertes side som rent oppspinn, men da herr Görbels er så lur ikke å opgi noen eksakte punkter eller steder hvor seirene skulde være vunnet kan det lett se ut som om påstand står mot påstand. Forutsetningene for en slik stor omringning er at den fiendtlige arme er innesluttet, og den eneste tyske operasjon som kan peke i den retning er v. Bocks fremstøt mot Isjum og videre nordover langs Donez. Men dette kan nødvendigvis bare være den ene halvpart av operasjonen den andre nødvendige halvpart måtte i dette tilfelle være et tysk fremstøt fra nord og sydover langs elven, men om noe slikt fremstøt er det ikke blitt meldt hverken fra tysk eller russisk hold!

Forøvrig er det i løpet av uken kommet endel meldinger om litt aktivitet også på andre fronter i Russland. Således blev det tirsdag meldt at tyskerne konsentrerte tropper i nærheten av Smolensk og at en offensiv her kunde ventes. Onsdag komet melding som sa at russisk kavaleri hadde drept 2100 tyskere 60 km bak de tyske linjer på sørfronten og likeledes at 5 tyske forsyningskip, 2 destroyere og 2 eskortefartøyer var senket i Ishavet. Torsdag meldtes at 12 tyske fly var skutt ned under et stort anlagt angrep som var rettet mot Murmansk.

I LIBYA har Rommel satt igang den ventede offensiv, men ennå er det fortidlig å tale om resultater. Onsdag gikk han til angrep med store panserstyrker, men ved BIR HAKIM, 60 km fra kysten blev de splittet i 2 kolonner av de allierte forsvarere som kastet dem tilbake. Likeledes forsøktes et angrep på GAZALA, men med samme resultat. Forsvarerne var godt forberedt på angrepet og deres flyvåpen grep effektivt inn allerede før offensiven kom ordentlig igang.

Det er ikke usannsynlig at denne offensiv er opptakten til en livligere aktivitet i hele Middelhavsområdet. Det meldes således om intens trening av fallskjermtropper på Kreta og om troppekonsentrasjoner både i Hellas og på Dodekaneserne.

Til tross for disse viktige krigsbegivenheter så har kanskje andre ting i Europa fanget like stor interesse i denne uke. Av disse ting er

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 19

LØRDAG 6-6-1942

1 ÅRG.

HVERDAGEN

"Det går en dag ad gangen -"
vi hører det så tidt.
Det er som hverdagsklagen
av mange tusen skritt.
De verste ting blir hverdag,
de taper sine særdrag,
- det går en dag ad gangen,
og hver har nok med sitt.

De skjer hver dag og time
de ting som burde svi
sin blodig mørke strime
i alle som går fri.
De skjer så nær. Hvem sitter
idag bak lås og gitter
og hører trikken kime
og dig som går forbi.

Det går en dag ad gangen -,
du banner eller ber,
du holder nøden stangen.
Vi lever, men hvad mer?
Vår livsluft blir forpestet
vårt frie jeg korsfestet.
Det går en dag ad gangen
mens dette skjer og skjer.

Derinne i en celle
hvor lyset faller brutt
ser kanskje en det kvelde -
og vet at alt er slutt.
Du går forbi på gaten
på vei til aftensmaten.
Han er din meningsfelle.
Ved daggry blir han skutt.

"Det går en dag ad gangen -"
Ja, si det sterkt og fritt,
med håp og tro i klangen.
La hverdagen få sitt.
Men sky hverdagsligheten,
den falske majesteteten
vår hverdag gjerne tjener
til den er grå og slitt.

Det frister nok å glemme
sitt ansikt og sitt sinn
i hverdagen og glemme.
Men hör, med harde trinn
trær nu fra ovigheten
den samme majesteteten
til alles enkle hverdag
i all sin høihet inn.

Hans åsyn lyser på dig.
Samvittighetens røst,
hans egen røst vil nå dig,
hvor du så søker trøst.
Din hverdag er i fare,
men kravene er klare
som morgenen der brenner
mot bjergene i øst.

Pass kjøpmannsskap og aker,
ja, pløi og kjøp og selg,
bli ved din lest skomaker.
Men våk og vrak og velg
imellem stort og lite.
Hver hverdag skal du vite
at vi har sorgens høitid
og viljens høie helg.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

DEN NORSKE KIRKE OG QUISLINGKIRKEN

Den faste holdning som den norske Kirkes menn inntar i forholdet til "den nye tid" og dens idealer, har tydeligvis bragt forrederklikken op i en situasjon som de ikke kan mestre og heller ikke trekke sig ut av. Mens den norske kirkes stilling er klar og ren, og enhver av dens menn vet hvordan han skal forholde sig i enhver situasjon - og vet at intet på denne jord kan beseire ham, så begynner forrederne å merke at de står maktesløse. De eier ikke våpen som kan felle denne nokk sårbare - men uslagbare - motstander. Men seir må de ha - et nederlag kan de ikke stå for - og følgen blir en masse slag i blin raseri som kun utmatt dem selv.

Selvsakt er det blitt gjort forsøk på å så splid innen kirken også men det er vel ingen steder slike forsøk har vært mere mislykket enn nettop her, og like mislykket vil det nye forsøk bli som i disse dager er innledet ved sogneprest Frøylands utnevning til biskop i Oslo.

Frøyland har lenge vært betraktet som en farlig mann innen kirkekretser fordi han utvilsomt tidligere har hatt endel tillid. Han fikk blanda annet biskop anbefaling til embedet i Grönlands menighet. Men - som en norsk prest uttalte: "I og med gravtalen over grensepoliti Christensen holdt han også sin egen gravtale som prest."

Frøyland er etter eget utsagn ikke medlem av NS, men det lys som i siste er blitt kastet på ham har fått stripene til å tre så tydelig frem at de aldri vil lykkes for ham å skjule dem mer, og nordmenn vil ikke glemme den mann som har inntatt en venns plass mens denne sitter bak piggetrædgjerde for sin tros skyld!

Også i de lavere kirkelige embeder forsøker Quisling å få sine folk inn, men på tross av at det idag går ca. 200 teologiske kandidater med embeds-eksamen ledige, så er de få menn han har greid å tromme sammen av en slik moralsk kvalitet at det er rent uhyggelig. I disse dager er f.eks. en prest som tidligere er blitt avsatt på grunn av usadelighet innsatt som prest på Lillehammer. Hans navn er Lyngås. I Kristiansand S er kand. teol. Rudberg ordinert som 3dje prest. Rudberg fikk under studietiden et uekte barn med en pike i Oslo og holdt på å bli utvist fra universitetet, men undgikk det ved å gifte sig med piken som han dog gikk ifra like etter eksamen. I motsetning til disse to eksempler kan vi nevne at da en av de 200 en ung, kand teol. blev spurt om han ikke nu vilde la seg ordinere, svarte: "Tror De at jeg vil begynne min prestegjerning med et forræderi mot kirken?".

Av det foranstående vil alle ha sett at Quislingkirkens kamp umulig kan ha noe med kristendommen å gjøre, bortsett fra at den med alle midler søker å bekjempe den. De internesser som fant sted i Oslo og omegn i pinsen gir ennu tydeligere beviser på dette.

DET VAR REGUKÆR KRISTENDOMSFORFØLGELSE!

Forholdet var at i pinsen var et stort antall av de "øvsatte" biskoper og prester annonsert som talen i forskjellige kirker rundt omkring i landet. Blandt annet var Riise Hansen annonsert til 1ste pinsedag i Røa kirke og H.E. Wisløf 2den pinsedag i Trefoldighetskirken. Pinseaften fikk så begge disse som de eneste i landet, telegram fra statens kirkedepartement om at de var fratatt retten til å tale i rikets kirker. Riise Hansen besluttet dog å holde sin preken tross forbudet, men mens han sitter i sakristiet i fullt ornat og menigheten venter på han i kirken blir han arrestert og gudstjenesten avlyst. Han fikk husarrest i en dag og blev så sluppet fri. Da dette kom til Wisløfs kunnskap besluttet denne å henlegge sin gudstjeneste til menighetshuset for at ikke menigheten også i Trefoldighetskirken skulle bli nødt til å undvære sin gudstjeneste på grunn av myndighetenes antikristelige holdning. Da derfor menigheten innfant sig utenfor kirken 2. pinsedag fant de på døren følgende opslag som vi heldigvis ikke tidligere og forhåpentlig heller ikke oftere får se i Norge:

"KIRKEN STENGT"

og henvisning om at gudstjenesten blev holdt i Storsalen, Staffeldtsgt. 4.

Dette vakte selvsagt ikke liten oppsikt i A korsgaten denne helligdagsmorgen og følgen var at pastor Wisløf flere ganger senere har vært til forhør anklaget for å ha demonstrert!

Nu vil kanskje endel finne en slags undskyldning for quislingene i at dette har vært en følge av den fortvilete stilling disse er kommet op i og at det ikke er så galt ment som de te kan gi utseende av. Men et brev fra Norges Treforedlingsforbund til Det norske Bibelselskap beviser at aksjonen nok er satt i scene fra høyere hold. I brevet som er datert 27 mai heter det at ifølge Reichkommisars ordre av 19 mai 1942 er Bibelselskapets tillatelse til å kjøpe papir for trykning av bibler inndratt!

Tror noen at det er så lite papir i landet. De forskjellige utgaver av nazilektüre kommer da ut i store nok opplag, opplag som ikke blir solgt, men som i sin tid vil bli tilintetgjort.

ET REFERAT.

Norsk arbeidsgiverforening "inviterte" 19 mai i cirkulæreform lederne for næringsmiddelindustrien og div. kjemiske industrier til å møte i Håndverkeren 22 mai. Vi tillater oss å gjengi et referat fra møtet!

1ste taler innledet og opplyste at saken gjelder arbeidskraft til anleggsarbeider på vestlandet og Norges kyst. Når det har vist sig nødvendig å gå veien utenom arbeidsformidlingen er det fordi det idag faktisk er ferre arbeidere hos tyskerne enn for et år siden, og det trenges nu ca. 20.000 mann. Arbeidene omfatter betong, veier og jernbaner. Det er ikke nok at bedriftene avser overflødig arbeidskraft, men de må i tilfelle gå til overtidsarbeide for å kunne skaffe den forlangte hjelp. Herunder må også mannlige arbeidere erstattes med kvindelige, hvilket meget lett kan skje ved jernbaner, sporveier, hoteller o.s.v. og det har ingen betydning om betjeningen blir dårligere. Minister Lippestad hadde fått kritikk av tyskerne for at det hadde vært arbeidet for å skaffe arbeidskraft til jordbruket og vedhugst, og det tyske krav om arbeidere var så absolutt at det ikke var noen vei utenom, og jordbruket måtte skaffes den nødvendige arbeidskraft ved siden av. Man mener at næringslivet må kunne avse 1/4 eller 1/5 av sin arbeidskraft, men handelen mer, 1/3 av sine folk. Selv oppdrag fra tyske myndigheter befrier ikke for forpliktelsen, og de som påberoper sig denlags vil bli gått nøie efter i sømmene av tyskerne. Den enkelte arbeidsgiver må selv ta standpunkt til hvordan oppgaven for hans vedkommende skal løses.

2den taler nevnte også tallet 20.000. Kravet støtter sig til forordninger av 27/3, 27/5 og 9/7 alle av 1941, og synes fremkommet som følge av at der hos tyskerne nu faktisk er langt ferre norske beskjeftiget enn for et år siden, og der er for tiden faktisk ingen arbeidsløshet. Tyskerne vil bistå som "Berater" hvis de norske måtte ønske det eller hvis resultatet ikke blir efter ønske. Oppgaven forlanges av tyskerne løst i løpet av få dager. Iforgårs frepurte tyskerne om hvor mange arbeidere kunne sendes i denne uke, og var høilig forbauset over at der i løpet av en uke ikke var oppnådd å kunne sende en eneste mann.

Lippestad: Den ene part er holdt helt opp å debattere og har likofrem bekretert at 1/4 til 1/5 av arbeidere og funksjonærer i industri, som ikke er livs- eller krigsviktig, skal avståes. I handelen 1/3. Det gjelder hele tiden arbeide her i landet. Tyskerne vil komme til å kreve den arbeidskraft de trenger, og vi vil ved siden av måtte sørge for hvad vi trenger til jordbruk, vedhugst o.s.v. Av hotellindustrien vil kunne bli forlangt en temmelig stor "avstemning" og de mannlige erstattet med kvindelige. Om betjeningen blir dårlig er det ingenting å si. Bedriftsledere bør konferere med arbeidernes tillitsmenn. Forpliktelsen gjelder alle i bedriften, også funksjonærer. Der har annet sted en god del "hamstring" av arbeidskraft for å holde på folkene, men det vil ikke bli tålt. Salgsarbeidere må man kvitte sig helt med. Transportforholdene legger idag hindringer iveien for transporten av arbeiderne, men den må allikevel være løst i løpet av få dager.

(forts. nederst side 5)

NY GERMANSK STORDÅD

Tirsdag reiste Terboven til Skien med et gjeng av sine bødler, og onsdag kl. 12,30 kom 34 av Skiens beste borgere til Vestbanen under arrest. Arrestasjonene ble foretatt kl. 2 om natten, og de arresterte måtte overnatte i stallene ved "Øds" stadion.

Som grunn for arrestasjonene ligger demonstrasjoner - også mot Skiens politimester, Gaarder, en drukkenbolt og svindler, og selvsakt NS Gaarder var tidligere konstituert som lensmann i Drangedal en tid, og da han reiste derfra etterlot han en skyld på flere tusen kroner til hotellet. Denne er ubetalt den dag i dag.

Gaarders entre i Skien for ca 2 måneder siden var dramatisk og sympatisk. Han optrådte pørefull på en restaurant og laget optøier. Politiet kom til, men undlot å arrestere bråkmakeren da det viste seg at han var den nye politimesteren.

Skien har portforbud fra kl. 20 til 5 fra 1ste juni. 34 av byens beste borgere er arrestert, deriblant 3 av politistyrken og 1 dame.

Så har da atter NS og Stortyskland i intimt samarbeide høstet en av sine store triumfer i kampen mot de allierte og bolsjevismen, og den endelige seir må nu vel snart være innen rekkevidde?

VI SKULDE ÖNSKE

at de forskjellige vesener i Oslo vilde sette fart på arbeidet med plassen utenfor Rådhuset på sjøsiden. Vi vilde nemlig så gjerne at alt kunne være helt i orden til KÖNGEN kommer. -

DE JÖSSINGENE - DE JÖSSINGENE -

Følgende brev fra en oprørt Nazi taler for sig selv -:
"Erede Direktorat.

Den nye lov om arbeidshjelp til jordbruket var nok desverre absolutt nødvendig, for disse jössingene gjør nok ikke ingenting frivillig. Deres innstilling går nok ut på sabotasje for å skape vanskeligheter og hat. Den nye lov var nok ventet av disse jössingarbeidsgivere. Derom tyder forskjellige slags manipulasjoner, såsom innkjøp av små jordlapper, som jo bare blir puslearbeide nogen kveller utenom arbeidstidens slutt, og så heter det kanskje at hele bedriften er optatt med matauking. Men la dere ikke bløffe ut av disse kjeltringene. Jeg vil nevne en slik bedrift: xxx en fullblods jössingbedrift, overadministrert i høieste grad, men med en masse funksjonærer som absolutt ikke har noget annet å gjøre enn å lese jössingaviser og fortelle rykter. Ut på jordet med dem! Bedriften har kjøpt en jordlapp ved Lilleström (95 mål). Av bedriftens 800 arbeidere og funksjonærer blir det ikke mere enn ca. 300 som kan få parsell, hvis det blir så mange, for sjefene skal vel ha det meste og det beste. La nu ikke jössingene få lure sig unda. Slå til med hård hånd!

Alle forsikringselskapene f.eks. må vel kunne stille hele sitt personale. Ut på jordet med dem! Ingen bør få komme til slektninger. Det blir bare omgæelser og humbug og ferie med mye mat til disse fordømte jössingene.

Heil og sæl Medl. nr. xx.

LITT OM POTETER.

Vi leser i "Dagningen" av 16 mai at 1.000 tonn poteter rekvireres i Lillehammer distrikt for levering til Oslo og Bergen. Area let for potetsetning blir å innskrenke tilsvarende. Fra andre kanter av landet hører vi om forbud mot å sette mere poteter og om tilsvarende levering for å hjelpe på forsyningene som er prekære i byene. Vi har i det lengste ventet for å høre om potetene skulde komme i handelen, men uten resultat. I Bergen er det sikkert likedan. Vi minner om at årets potetavling var på 1.250.000 tonn normalen er på ca. 750.- 800.000 tonn - vel å merke med potetsnelfabriker og brennerier i full drift. Folk i byene har høist fått dekket 2/5 av sitt van-

lige behov, refleksjonene gjør sig selv.

Folkeretten, som tyskerne stadig påberoper sig, sier greit fra at intet kan rekvireres av okkupanten for befolkningens vanlige behov er dekket....

Ja, hvad mere er det å si?

Det areal som av jordstyret i Akër blev utparselert av Hoff ved Skøyen er nå, efter at potetene (ca. 8 tonn av den sjeldne vare) og grønnsakene satt, og gjödslet med 2 tonn av den like sjeldne kunstgödsning, rekvirert av tyskerne.

Forhandlingene har vært nyttesløse, da tyskerne skal føre op murstenshus der ved Brödr. Johnsens hjelp.

NS og matauking

På stevnet ved Borre skulde hirden vise sine kunster i glideflukt. I den anledning hadde presten fått beskjed fra Kirkedepartementet om å stille prestegårdens jorder til disposisjon. Om glideflukten blev vollykket vet vi ikke, men i ethvert fall blev et stort jorde med vinterrug ödelagt av hirdens lastebiler. Slik fremmer NS mataukingen!

JA, DA SÅ...

"Herr N.N. Bergen.

Prisdirektoratet 28/4/42.

Jeg har fått Deres brev av 25. ds. Som De selv er oppmerksom på er det i samsvar med gjeldende regler når De er nektet godkjenning som grossist i landbruksvarer. Hvis De hadde vært medlem av NS kunne jeg gjort en undtagelse fra disse regler for Deres vedkommende, men da så ikke er tilfelle, finner jeg å måtte fastholde avslaget.

Hasle (sign)

EN NYTTIG BESKJEFTIGELSE

Leif Salicath var tidligere ansatt i Bergens Privatbank, hvor han var NS's tillitsmann og delte ut allehånde propaganda. Så blev han sjefsekretær i Bank- og Sparebankinspeksjonen, hvor hans arbeide består i å få oppgitt navnene på de innskyttere som tar sine penger ut av NS-styrte banker, og så å undersøke om disse innskyttere setter pengene inn i andre banker. Hvilken straff de skal få hvis de gjør dette forlyder det foreløbig intet om.

ET REFERAT (fortsatt fra side 3)

Spørsmål fra "interessert": Når de 20.000 er nådd, er man da ferdig? 2den taler: Der foreligger nok så eksakte tall, men han kunne ikke komme nærmere inn på denne s ide av saken. Foreløbig er rekvirert 5000 til bestemt arbeidsplass, og mere kan foreløbig ikke sendes på grunn av transportforholdene, og fordi brakker ikke er ferdige. Derefter vil bli stillet krav om andre 10.000 til andre steder og de 20.000 vil vel således holde. Mere vet vi ikke.

"Interessert": Der verserer så mange rykter. Er der noget i at arbeiderne skal til Tyskland?

2den taler: Berlin forlangte nedover endel arbeidskraft, men Terboven hadde svart at vi trenger arbeidskraften her. Tyskerne sier "a usgeschlossen" til spørålet om å sende folk nedover, når det gjelder menn. For kvinner vedkommende er det for tiden heller ikke tale om Tyskland, men der kommer nye folk "derborte" (Reichskomisariatet). De oppgitte tall 1/3, 1/4 o. s.v. er gjennomsnittstall. Det er ikke nok at alle arbeidere i en bedrift er fullt beskjeftiget, men der må arbeides 2 timer overtid, hvis ingen arbeidere skal bli rekvirert fra en bedrift. Den tid en arbeider efter forordningen er ppliktig til å ta et avist arbeide er 3 måneder. Tyskerne har forlangt denne frist forlenget til 1 år, men hadde latt sig prutte ned til 6 måneder. Det er folk i alle aldre 17/18 år til 45 som skal utkommanderes.

1ste taler uttalte i noen avsluttende ord at det gjaldt festningsanlegg langs Norges kyst. Tyskernes krav var meget kraftige.

I UKENS LÖP .

Stillingen i Det FJERNE ØSTEN er tåket og uklar og de meldinger som innløper derfra er preget av å være et ledd i nervekrigen, og således lite å bygge på.

I RUSSLAND er derimot stillingen blitt endel avklart og man kan danne sig et bilde av hvad som har foregått før og under de siste store kamper mellom de store armeer. - Det var kommet til russernes kunnskap at Hitler vilde sette igang en stort anlagt offensiv på den sydlige del av fronten, og at hans første mål var den viktige by Rostow, for så å kunne rykke videre mot Kaukasus. En antok at tyskerne vilde sette inn en styrke på 6 tankdivisjoner og 30 andre divisjoner, ialt ca. 1,5 millioner mann i angrepet, som skulde ledes av general von Bock.

Offensiven blev da også innledet idet de tyske styrker gikk til aksjon på Kertsch, men hovedstyrkens fremrykking, som skulde utgå fra området sør for Charkow blev forpurret av Timosjenkos offensiv mot Charkowområdet. Ved dette angrep, som kom helt overraskende på tyskerne, lyktes det han på de første dagene å opnå store terrengvinninger, og de tyske stillinger av vital betydning blev strukt truet - enkelte sågar erobret. For å avverge den truende katastrofe blev von Bock tvunget til å kaste sine styrker inn i kampen mot Timosjenkos fremrykkende arme i et flankangrep ved Isjum - Barwenkovo, likesom de masser av panservåpen og materiell og soldater i det mere nordlige området blev tvunget til å kjempe forsvarskamper istedet for å gå inn i "vår offensiven".

Under de voldsomme kampene er det rimelig at tapene har vært store på begge sider, men de tyske meldinger, som forteller at 3 hele russiske armeer, ca 500.000 mann skulde være tilintetgjort eller tatt tilfange, høres dog ikke sansynlig ut. - En slik seir vilde iallfall også føre med sig store terrengvinninger, men slike meldinger forekommer ikke. Tvertimot. Det fremgår tydelig at Timosjenko har beholdt de fremskutte stillinger som han erobret i slagets første del, bl.a. elveovergangene ved Donetz. - De russiske opgaver høres mere sannsynlige. Her oppgis de tyske tap til 90.000 mann mot russiske tap på 75.000. En kan gå ut fra at de to motstandere var noenlunde jevnbyrdige hvad panser- og flyvåpnet angikk, og det var således ikke plass for noe overraskelsesmoment.

Efter de erfaringer som er høstet efter dette slag må en også kunne regne med at Blitz-krigen, som hittil har vært tyskernes store styrke, har utspilt sin rolle. - De siste dages meldinger fra Russland har ikke bragt noe nytt av betydning. Krefterne samler sig til nye oppgjør.

I forbindelse med offensiven i Russland ventet en også en akseoffensiv mot Suez. En sådan antok man kunne gå ut fra Kreta og Dodekaneserne og fra LIBYA, - samtlige steder har akson gjennom lengere tid samlet store styrker. Tidligere regnet en med at heten i ørkenen var for stor allerede i april for militære operasjoner, men ifjor blev bevist at til og med juni kunne benyttes. Den britiske front i Libya strakte sig fra Gazala, 50 km vest for Tobruk ved kysten, og til Bir Hakim i syd - 60 km fra Gazala. Denne front bestod av spredte befestede stillinger med mellemliggende minefelt. Rommels offensiv kom således ikke overraskende på britene, da han om kvellen 26 mai gikk til angrep. Av dokumenter som blev erobret fremgikk tydelig at målet var å slå de britiske panserstyrker og dernest erobre Tobruk. I store trekk gikk planen ut på å ta Bir Hakim, som blev holdt av franske styrker, og dernest gå sønnenom dette sted. For det tredje aktet han å rette kraftige angrep mot de britiske stillinger ved Gazala og sydover. - Britiske spiderfly hadde gitt fullstendige blysninger av tyskernes stilling, og den 21 mai begynte derfor det britiske flyvåpen en motoffensiv mot fiendens fremskutte flyplasser. - Natten mellom 26/27 mai rykket aksestyrkene frem syd for Bir Hakim og derfra nordover mot Acroma og de gamle slagmarker ved El Duda og Sidi Rezeg, som faktisk nåddes av endel fortropper. Disse blev imidlertid drevet tilbake av britiske panserstyrker. Nord for Acroma prøvde tyskerne å avskjære veiforbindelsen med Tobruk, men dette mislyktes. Aksestyrker som nernet sig El Adem blev møtt av en motorisert brigade, som måtte gi sig under presset, men ikke før fienden var tilföiet fölelige tap, og hidrøt hans fremgang. Italienerne med støtte av tyske tanks forsøkte å ta Bir Hakim, men blev slått i filler. - Tredje del av Rommels plan, angrepet mot det nordlige punkt av de britiske hovedstillinger syd for Gazala blev satt i gang

27 mai, men blev lett stoppet. - Voldsomme kamper fandt sted, og slaget svinget frem og tilbake over et vidstrakt område fra Acroma i nord til Bir Hakim i syd, og fra El Adem utenfor Tobruk til de britiske minefelter 50 km vestenfor. Briterne gav ikke tyskerne ro, og da fienden begynte å slippe opp for forsyninger, måtte de rydde to korridorer i minefeltene. - Dette var igrunnen slagets første fase. Tapene var store på begge sider, men Rommel betalte dyrest, og han startet en tilbaketrekning av endel av sitt materiell gjennom korridorene vestover. Et forsiktig overslag mente at han hadde tapt 260 av sine tanks.

Annenn fase av slaget begynte onsdag. Briterne hadde da erobret Rontunda Signali, 50 km vest for minefeltene, og denne stilling sammen med Bir Hakim voldet tyskerne og italienerne store vansker med forsyninger. Det har lyktes Rommel å rydde en 16 km bred kanal mellom de to korridorer i minefeltene og den har han befestet, men han angripes stadig av de britiske fly. Øst for minefeltene angriper britiske tanks fienden i flankene. Et vellykket panserslag som kostet tyskerne 14 tanks torsdag, bragte de allierte gevinsten Tamar - 10 km vest for det meget omstridte veiknutepunkt Knightbridge. Rommel hadde håpet å bruke Tamar som støtte ved angrep i sydlig retning. - Ved Bir Hakim har akson satt inn mange angrep, og i stor utstrekning stupbombere. Britiske fly har grepet inn og skutt en god del av dem ned. - Alt i alt betegner britiske målsmenn stillingen som tilfredsstillende, men fremhever at slaget langt fra er avgjort. De kjempes hårdt og bittert i den brennende sol, og også infanteriet deltar nu i kampene. - Begge parter vet at meget står på spill, og slåss derefter - men det ser dog ut som om briterne (de allierte) bestemmer slaget.

Natt til søndag blev intet mindre enn sensasjonell. KÖLN fikk sitt angrep nr. 107 og denne gang var det 1250 britiske fly som kastet 3000 tonn bomber over Ruhr med Köln som hovedmålet. Resultatet var overveldende, som rimelig kan være når det i løpet av 1½ time sendes ned 33.000 kg bomber hvert minutt. Brandene blev observert helt ute ved Nederlands kyst og en røksøile på 5 km. stod opp over byen i flere dager.

Samtidig gikk store styrker fly fra de 4 britiske flyvåpen til angrep på flyplasser i Tyskland. Natten til søndag kostet briterne 44 fly.

Så kom natten til tirsdag og med den 1036 britiske fly over Rheinland med Ruhr og ESSEN som hovedmålet. Nye tusener av tonns brand og sprengbomber grep med sikker hånd inn i den tyske krigsindustri fabrikker og stoppet de svingende hjul for måneder fremover.

Köln og Essen! De krigsgale tyskeres hjertebarne og deres stolthet fikk i sannhet föle ödeleggelsen i den form de hadde tiltenkt andre. Hvilke tap den tyske krigsmaskine har lidt under de siste angrep vil fremtiden vise, men Ruhr, som er selve hjertet i den tyske krigsindustri har ennå ikke hatt sin besökelsestid i fullt monn. Og selveste Hitler kan intet gjøre, for intet maktbud kan flytte Ruhr vekk fra de alliertes operasjonsradius.

Mens briterne bombet Essen sendte de andre store styrker over flyplasser i Tyskland, Belgia, Frankrike og Nederland. Og nattens tap var 35 fly! Cross Essens luftvern som skal være Europas sterkeste.

Natt til onsdag blev ESSEN og andre mål i Ruhr atter angrepet med flere styrker britiske bombefly. Været var godt, så kommunikeet, men de veldige brandskyer over distriktet gjorde sikt barheten mindre god. Samme natt blev flyplasser i tyskokkupert område belagt med bomber av andre britiske flystyrker, likeså dokkene i Dieppe- og miner lagt ut.

BREMEN var neste post på programmet. Tysklands neststörste havneby med de store stålverker, kornmöllene, ubåtverkstedene og fremforalt havnen fikk natten til torsdag smake briternes 4 storangrep på 5 døgn. Angrepet var vellykket, het det i kommunikeet.

Samme natt angrep andre bombestyrker flyplasser i Belgia og Nederland, mens dokkene i Dieppe atter blev bombet, og samtidig gjorde de britiske kommandoos (spesialtropper) landgang i Boulogne Le Toquet-området. De vendte tilbake med verdifulle opplysninger og meget små tap.

De britiske dagslystokter er et kapittel for sig. Uopphörlig slår de

til, og så snart dagen gryr, blinker solen i flyene som haster ut over den engelske kyst mot fienden. Stadige nye bølger av fly -- noen vender tilbake -- andre flyr ut igjen.

Da de 1250 fly fra KÖLN vendte hjem etter godt utført arbeide søndag morgen blev de møtt av over 1000 dagslyssraidere som kom over kanalen for å gjøre sitt arbeide.

London ga onsdag endel opplysninger som belyser omfanget av dagslyssangrepene bare over okkupert Frankrike har hatt. I løpet av en eneste måned er utført over 7700 dagtokter, og det deltok gjennomsnittlig 250 fly daglig.

Torsdag var briterne på 4 store tokter over Nordfrankrike, og i et av toktene deltok over 200 fly.

Vi her i Norge kan dårlig forestille oss hvilket inntrykk disse fantastiske angrep må gjøre på tyskerne. Londonerne kan, selv om terrortoktene over London i 1940 blir bagatellmessige i forhold til hvad Köln og Essen f.eks. fikk føle. 11. mai sa Churchill i en tale at det var et bevis på at de som hadde sluppet helveteløs over Warszawa, Rotterdam, Coventry og Belgrad selv fikk føle på egen kropp og egne hjem hvad uskyldige har måttet gjennomgå. "Vi har en lang liste over tyske byer hvis krigsviktige industri gjør det til vår plikt å behandle dem på samme måte som Rostock, Lübeck o.s.v" sa Churchill.

Utviklingen er i orden:

I 1941 kastet briterne 220% flere tonn bomber over Tyskland enn i 1940. I nattangrep deltok gjennomsnittlig 200 fly. De 3 første måneder av 1942 blev kastet 140% mer enn på samme tid i 1941. Gjennomsnittlig 300 fly tok del i nattangrep. I begynnelsen av april blev 4 storraids over Tyskland gjennomført, og 1000 ton bomber kastet og i mai blev toktene utstrakt helt til Östersjöbyene hvor 500 fly tok del i et enkelt tokt.

Så kon Köln med 1250 fly og Essen med over 1000, og bombevekten stiger. - OG - ennu er ikke amerikanerne eller amerikanske maskiner kommet med. Men de er rede når som helst de allierte finner tiden inne.

De allierte vil ikke vise nåde, og tyskerne vet det. Himmler har sværtatt kontrollen med luftvernets hjelpemannskaper. Gestapo arbeider som aldri før i Tyskland, Heydrich har fått betale med sitt liv i Praha, og selv om dette var for billig straff for han, gir denne hendelse sammen med alle andre en hyggelig følelse at det går fremover mot avgjørelsen med raske skritt.

Sammenheng av nyhetene fredag aften kl. 19.30.

Et nytt tysk-italiensk angrep mot Bir Hakim er slått tilbake. I tidtområdet omgrupperer Rommel sine styrker. Richie har fått forsterkninger og nye tanks.

Et stort og kraftig eskortert handelsskip er senket i Middelhavet av britiske torpedofly.

Det er tegn som tyder på at tyskerne og finnene forbereder angrep mot Murmansk.

Et kraftig japansk angrep mot Midway, det amerikanske flåtestøttepunkt i Stillhavs et - er slått tilbake av den amerikanske flåte. I japansk slagskip og 1 hangarskip oppgis hårdt skadet. Amerikanerne forfølger japanerne.

Britiske fly angrep inatt dokkene i Dieppe og tyskekkuperte onråder forøvrig.

Send denne utgave videre. Helst anonymt!
Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

2995
S 662
1942

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR.20

LØRDAG 13-6-1942

1 ÅRG

NORSK FOLK

Norsk folk, det var oss alle, -
så var vår enkle tro.
Men troen måtte falle, -
det brast så mangen bro,
det sank så mangt et merke
som valet høit og stolt.
Vi styrtet gjennom mange gulv
for bunnen holdt.

Nå bærer den mot fjellet
den veien vi må gå.
Høit over bakkehellet
står bre og tinder blå.
Men vi må storme berget
om berget er av glass.
Prinsessen heter Norges land.
Hver mann på plass!

Men ingen skummel kjeller
fikk slukt oss da vi falt!
Et nakent vårlys veller,
det stormer blått og kallt, -
og de som ikke blinker,
men tar som ridderslag
de tyngste kast av stormen er -
norsk folk idag!

Det sank så mangt et merke,
nå har vi bare ett,
men bak det står de sterke,
de tro, og de står tett.
For veien smalner, stiger,
blir ur, blir is, blir vegg,
Per Gynt for alvor rider
langs Gjendinegg.

Før deltes folket vannrett
i sine skilte lag.
Men voldferd, svik og standrett
har lært oss at idag
har folket delt sig loddrett:
I dem som ikke dur
og dem som står med ryggen rak,
selv mot en mur.

Ja, vi må storme vegg
som stiger ende opp!
Høit over Gjendineggen
får frihetstanken kropp!
Ett høifjell, - tusen tinder, -
her lå det jo og skjøn
med lys og luft og råderum
for hver og en!

Ett høifjell, - tusen tinder, -
det er vår fremtids drøm,
og Norges dyp av minner
har speilt den i sin strøm.
Norsk folk er de som varsler
idag en tidebolk
med høie fjell der tind bak tind
er Norges frie folk!

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten dagleg nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

7. juni talte H.K.H. Kronprins Olav over London radio :

London, 7. juni. Jeg er glad jeg har høve til å tale til dere idag, den 7. juni, på 27 årsdagen for fullførelsen av frihetsverket på Eidsvoll i 1814, og på 2-årsdagen for beslutningen om et Norge, i samsvar med det norske folks ønske, skulde fortsette å kjempe videre mot overfallsmennene som et selvstendig og suverent rike, og at vi ikke skulde bøie oss for maktens og brutalitetens forkjempere, men med alle til rådighet stående midler, og i nøie samarbeid med våre allierte fortsette kampen til seiren engang er vunnet og rett og rettfærdighet og frihet atter kan herske i vårt land som i verden forøvrig.

Ser vi på stillingen idag og hvorledes den var for 2 år siden, så ser vi hvor uendelig meget sterkere vi står nu enn den gangen. Italia kom da inn i krigen, og Frankrike var slått ut. Russland hadde vennskapspakt med Tyskland, og U.S.A. stod avventende og tvilende.- Idag er billedet et helt annet. Det britiske imperium står sterkere rustet og kraftigere enn noensinne før. Russland kjemper aktivt med stor dyktighet og tapperhet mot våre felles fiender og hertil kommer De Forenede Stater som nu for alvor setter alle krefter inn for sine idealer og tradisjoner.

Jeg er nettop kommet tilbake fra en reise i USA hvor jeg bl.a. i 3 uker reiste rundt i veststatene og midtvesten. Jeg hadde der høve til å tale til et meget stort antall amerikanere og fortelle dem om Norge og om vårt folks deltagelse i krigen.

Samtidig fikk jeg se en del av det i sannhet imponerende arbeid som allerede er blitt utført i krigsindustrien. Det amerikanske folk er idag fullt krigsbevisst, og går inn for sin oppgave med all sin energi, og det stiller hele sin erfaring på produksjonens område og sin praktisk talt ubegrensede tilgang på råstoffer og menneskemateriell til disposisjon i krigens og krigsindustriens tjeneste.- Jeg har sett flyfabrikker og skipsverft som idag leverer fullt ferdige fly og skip hvor det for 8 mndr. siden bare var grønne enger og fjorder. Et skipsverft jeg besøkte leverte nå to skip i uken, og hvert skip tok 60 døgn å bygge fra kjølen ble strukket. Dette verftet håpet engang i juli mndr. d.å. å nå op i 3 skip om uken, men er etter meldinger som er kommet idag allerede oppe i denne produksjon. En stor ny flyfabrikk som skulde være ferdig i juli-august er allerede meldt i full produksjon med de første fly levert sist i mai.

Dette er bare noen spredte eksempler på tempo og omfang av det amerikanske folks krigsinnsats, og jeg kunne nevne lignende ting på alle områder, men det vilde føre for langt å regne det opp alt sammen.

Overalt hvor jeg var i Statene, og fra alle amerikaneres side, ble jeg møtt med en enestående interesse og sympati for Norge og dets folk i dets helterådige kamp. Særlig var hjemmefrontens holdning, og da i høi grad kirken og skolens menn som vakte den største beundring. Men også det frie Norges aktive deltagelse i krigen ble kraftig understreket i aviser og i taler ved mange anledninger. Vår innsats, både aktivt og passivt, åtvvinger amerikanere respekt og beundring, og eftersom tiden går er forståelsen av vår kamp både hjemme og ute blitt mer og mer levende for dem og blitt anerkjent av stadig flere og flere amerikanerne. Jeg fikk mange bevis på hvor i høi grad amerikanerne fulgte med i begivenhetenes utvikling og hvor stor deres interesse er for vårt folks skjebne i denne tiden. Fra uendelig mange menn og kvinner, særlig da fra dem av norsk byrd og avstammning skal jeg på denne måten få bringe alle dere hjemme hilsener og gode ønsker om fortsatt kraft til å holde ut og finne fortrøstning og se frentiden i møte.

Jeg vil slutte hvor jeg begynte, med å minne om at grunnlaget for vårt fremtidige liv som folk må være grunnnet på vår tradisjonelle tro for rett og rettfærdighet og respekten for individets frihet og vår rett til selvutførelse slik som disse begrepene er utformet i Norges grunnlov. Ennu er intet folk blitt kuet eller endelig beseiret så lenge det har beholdt troen på seg selv og så lenge det i handling har vist at det var villig til å ofre og hadde evnen til iadre samhold i motgangens dag slik som dere hjemme har gitt uendelig mange eksempler på i denne tiden.

(forts. nederst side 5)

13. juni 1942

WHISPERING TIMES - Landsutgave

Nr. 20 s.3

UTENRIKSKRONIKK
etter dr. Arne Ordning 9.6.1942.

Det tok tyskerne 2 måneder å erobre Norge, og idag er det 2 år siden kampene i Nord-Norge ophørte. Det slag som blev tilføyet vårt land dengang er utvilsomt det bittreste det er blitt tilføyet i den nyere historie, og har bredt sig inn i det norske folks sind.- Det er naturlig at mange spør om hvordan det kunde gå til, og om hvordan det kunde vært undgått.

Norge var som de andre demokratier dengang urustet og uforberedt, og den største feil var utvilsomt at det blev bygget på erfaringene fra forrige krig. Dengang gride vi å holde oss utenfor, og undgikk de lidelser som en krig fører med sig, bortsett fra de mange sjøfolk på norske skib som blev senket av de tyske U-båter. Den tyske flåte holdt sig dengang i ro i Helgolandsbukta, men allerede da var det mange tyske officerer som var stemt for å benektige sig Danmark og den norske kyst. Betydningen av en slik aksjon bedømmes av admiral Wegener i en bok som utkom i 1928. Her fremholder han som de viktigste argumenter at Englands økonomiske forbindelse med de nordiske land vilde bli brutt, og at de norske fjorder egnet sig ypperlig som baser for U-båter som skulde gå til angrep mot de britiske forsyningslinjer.

Disse teorier har vært lite kjendt i Norge, eller de er i alle fall blitt lite påaktet. Dette kan synes merkelig, serlig efter nazismens overtagelse av makten, da de tyske interesser for vår kyststrekning blev merkbart tydeligere.

Imidlertid bygget vå som sagt på erfaringene fra forrige krig, og trodde ikke på noen invasjon på vår kyst som vi mehte var beskyttet av den britiske flåte. Dette gjenspeilet sig også i vår militære beredskap som kun bestod i et svakt nøytralitetsvern, i realiteten bare en politistyrke langs kysten. Da så den tyske invasjon blev innledet kunde vi se at vi hadde rognnet feil. Det viste sig at den ting å oprettholde en blokkade av en kyststrekning som lå så nær de fiendtlige flybaser som i dette tilfelle var meget vanskelig. Riktignok blev mange av de tyske skib senket av de britiske U-båter og av det norske kystforsvar, men all den stund det lykkedes for fienden å landsette flere hundretusen mann, var krigen for vårt lands vedkommende faktisk avgjort. I tillegg til landsetningene kom også den ting at fienden opnådde å få kontroll over flyplassene på vestkysten, hvorfra deres flyvåpen kunde rette sine angrep mot de steder våre allierte måtte landsette sine styrker. Nord-Norge kunde antagelig likevell blitt holdt, men det vilde ha krevet så mange skib at Storbritania på den tid ikke hadde råd til det.

Efter okkupasjonen er det blitt klart for alle at det ikke var for å sikre malmtilførselene fra Sverige at angrepet blev satt igang slik som det het til å begynne med. Denne malm har vist sig ikke å ha den betydning som man tidligere trodde, og forresten har det også vist sig at malmen nu går andre veier. Derimot er det blitt helt tydelig at det er gamle planer fra forrige krig som er blitt virkeliggjort, og at hensikten er den samme. Von Hatze skriver således at krigsmarinens erobring av de norske fjorder har åpnet veien til havene for den, og at veien til De britiske øer er blitt sperret samtidig som veien til Russ land er kommet under kontroll. Sjefen på Gnoisenau har uttalt at det føltes nedverdiggende for den tyske marine å ligge i hullet i Helgolandsbukta og at det føltes som en befrielse å sette baugen ut i åpen sjø, men at tanken på at man måtte vende tilbake dit var forstemmende. "Ingen stormakt har s örget s å d årlig for å skaffe sig en kyst," var hans ord.

Det er da heller ikke tvil om at Norges fall har vært til stor skade for de allierte, selv om de optimistiske tyske planer om å beherske Atlanterhavet har slått grundig feil. Fra den norske kyst trues forsendelsene til Russland og store britiske flåtestyrker bindes av den grunn her. Også i kampen om Atlanterhavet har kysten sin store betydning som baser for ubåtene. For fiendens flyvåpen har basene i vest og nord stor betydning under angrep som rettes mot De britiske øer og mot Russland.

Vi har alltid vært lite vant til selvstendig politisk tenkning. Under dansketiden blev jo vår utenrikspolitikk som alt annet, dirigert fra Kjøbenhavn og f.eks. under Napoleonskrigen, direkte i strid med våre interesser. Under Unionen med Sverige dirigertes utenrikspolitikken fra Stockholm, men det hadde mindre betydning fordi vi levde i det rolige hjørne. Slik har det da også vært senere. Vi har beskjeftiget oss med sociale og kulturelle oppgaver, og utenrikspolitikken har ikke interessert oss. Vi har ment som så at ingen har noen interesse av oss, og om så skulde være så lå vi i ly av den britiske flåte.

Ritter erfaring har nu vist oss at så ikke er tilfelle. Vi har lært at under et stille gigantisk oppgjør mellom to verdensanskuelser som det vi idag gjennomlever, og som omspinner hele jordkloden, nytter det ikke å holde seg utenfor når de stridende makter fatter interesse for en. Likeså har vi lært at det ikke nytter for et lite land som vårt å stå alene mot en stormaktsveldige krigsmaskin.

Det som det da gjelder når vi igjen får freden og friheten tilbake, er å sikre oss mot en gjentakelse, d.v.s. sikre oss mot at Tyskland gjør det samme om igjen. Her kan det synes flere veier å gå. En er, for alltid å sørge for at noen ny tysk aggresjon blir umuliggjort. Dette vil nok bli forsøkt, men om en slik ordning vil bli av særlig lang varighet kan være et spørsmål. En annen kunne være bygget på et utvidet folkesamband med et sterkt internasjonalt politi som var sterkt nok til å hindre vepnede konflikter; men et slikt apparat vil nok være tvilsomt om kan gjennomføres.

Den vei som da står igjen er å styrke vårt eget forsvar, særlig med sterke kystbefestninger og et kraftig flyvåpen. Men da dette alene ikke er nok må vi søke et samarbeide, både politisk og militært med makter som har de samme idealer og strategiske oppgaver som oss selv. Et slikt samarbeide er nødvendig og det kan ikke improviseres i det kritiske øieblikk, det har vi alle sett.

CIRKUS OG BRÖD.

Bröd blir det mindre av, men cirkus har vi nok av ved NS mellomkomst. Hittil har de dog nöiet sig med ufrivillig komikk, og deres siste virkelige tiltak i cirkusretningen må derfor dekkes over.

Tivolieier Erling R. Bartheil (Markveien 56 c) og hans bror tilhører nazi og er begge tyskfödte. Om de er yrkesnazister eller almindelige nazister vet vi ikke, men det blir jo det samme. De har imidlertid behov for penger til og med jössingpenger.

Tippeselskapet er en "innbringende" forretning, som dessverre har bruk for penger - også jössingpenger - da elendigheten bare kan holdes gående med tusenvis av kroner i månedlig støtte fra staten.

Det var da rimelig at ovennevnte slo sig sammen for å gjøre penger. De to nazibrödere for egen profitt, og Tippeselskapet for ikke å lide en forsmedelig nedleggelse, samt en viss prosent av utbyttet, og garantert minimum kr. 15. 000,-. Landbruksdepartementet fikk beskjed om å sørge for materialer til byggingen av OSLO TIVOLI som kom op i en viss fart.

Åpningsdagen kostet Oslofolk 8400 kroner i entre, og det var ikke måtte på stor stas. De interesserte gned sig i hendene, og trodde nok at nå var alle sorger slukket.

DE TOK FEIL! Allerede dagen etter blev det mere og mere kjent hvad Oslo Tivoli dekket, og besøket krympet. Men det skal bli ennu magrere for dem når alle gode nordmenn gjør sitt til at besøket innskrenker sig til nazister tyskere og deres kjöpte kvinner. GI DERE IKKE. Oplys alle om forholdene, og hold barna vekk. Den som går på akkord med sin samvittighet tar skade på sin sjel. Og "fornöielsen" kan vi ta igjen i et fritt NORGE - SOM VI SELV - hver eneste av oss må kjempe utvortimelig for på det vis vi makter idag.

I samme forbindelse vil vi nevne KINOENE. Det burde være en soleklar plikt å holde sig borte fra norsk og tysk film, og et brudd på fronten å se noe som ligner propagandafilmer og ukerevyer. Det skulde være greit nok. Men vi synes det er en utilgivelig slapphet å gå på kino i det hele tatt når inntektene går direkte i NS propagandakasser.

STORBRIANIA-SOVJET OG USA INNGAR VIKTIGE AVTALER.

I London og Moskva blev det torsdag offentliggjort en en allianse-traktat som forplikter til gjensidig samarbeid og hjelp til vern om freden og til sikring av Europas velferd etter krigen. Avtalen ble undertegnet i London 26. mai av Sovjets utenrikskommissar Molotov og den britiske utenriksminister Anthony Eden. Kunngjøringen kom samtidig i London og Moskva, og samtidig blev det også sendt ut et kommunike i Washington der det blir gitt uttrykk for at en allianse regne med full støtte fra myndighetene og folket i De Forente Stater av det engelsk-russiske initiativ som tar sikte på å befri og gjenreise Europa etter de linjer som blev undertegnet ifjor av Churchill og Roosevelt.

Kommuniket melder også at det er opnaad full forståelse av den påtrengende nödvendigheten å oprette en ny front i Europa i 1942 og det blir opplyst at de allierte statsjefer tok del i dröftelsen av dette spørsmål.

Det kommunike som ble sendt ut lyder slik: Som fortsettelse av de forhandlinger som fant sted i Moskva i desember 1941 mellom presidenten i Sovjetsamveldets överste råd, Stalin, og utenrikskommissar Molotov på den ene side og utenriksminister Anthony Eden på den annen side angående krigföringen og sikringen etter krigen av fred i Europa., har det funnet sted forhandlinger i London mellom Churchill og Eden på den ene side og utenrikskommissar Molotov på den annen side.

Avtalen inneholder 8 artikler. I art. 1 forplikter Storbriantia og Sovjetsamveldet sig til å yde hverandre militär og annen hjelp av enhver art i krigen mot Tyskland og dets forbundsfeller i Europa. I art. 2 forplikter de to land sig til aldri å undertegne noen separatfred. Art. 3 inneholder en erklæring om at de vil stå sammen med likesinnede stater og slutte opp om forslag som tar sikte på felles tiltak for å sikre freden og hindre overgrep fra fienden i fremtiden. Inntil slike forholdsregler er blitt vedtatt vil Storbriantia og Sovjetsamveldet foreta seg det som er nödvendig for å gjøre det umulig for Tyskland og dets forbundsfeller i Europa å gjenta sine overfall. Art. 4 slår fast at hvis en av de kontraherende makter etter krigen skulle bli angrepet av Tyskland eller dets forbundsfeller, skal den annen part yde full hjelp. Denne artikkel skal stå ved makt i 20 år eller inntil et internasjonalt fredsvern blir satt i verk. I art. 5 erklærer Storbriantia og Sovjetsamveldet at de vil ha hver av partenes sikkerhetsinteresse for öye og at de etter at freden er gjenoprettet vil arbeide inntimt og vennskapelig sammen, for å sikre Europa ökonomisk velstand. De skal heller ikke blönde sig inn i andre staters indre forhold. I art. 6 lover de to makter å yde hinannen all mulig ökonomisk hjelp etter krigen. Art. 7 forplikter maktene til ikke å slutte noen allianse eller ta del i noen koalisjon som er rettet mot den annen kontraherende makt. Art. 8 sier at avtalen skal ratifiseres i løpet av kortest mulig tid. Ratifikasjonsdokumentene vil bli utferdiget i Moskva og avtalen vil så tre i kraft öieblikkelig.

Fredag blev meldt at en ny låne og leieavtale er oprettet mellom USA og Sovjet. Avtalen omfatter gjensidig bistand også etter krigen, og er et nytt ledd i den solidaritetslenke som er smidd av de forenede nasjoner for å skape en ny og bedre verden.

KRONPRINS OLAVS TALE. Forts. fra side 2.

Vi her ute er stolte over at dere hjemme holder hårdnakket stand, ikke bare mot de fremmede undertrykkere, men også like overfor bunnfallet av det norske folk, som etter alt hva de har gjort fremdeles våger å kalle sig nordmenn.

Jeg hylde de sanne og virkelige nordmenn som holder fast på sin tro og sine idealer, og som for fedrelandets skyld er rede til å ofre alt for dette.

Frihetens og seirens dag vil og skal komme bare vi alle i all vår gjerning viser oss verdige til å opleve den.

Min hjerteligste hilsen og takk til dere alle. Husk at Gud er attåt og må Gud bevare Norges land og folk.

I UKENS LÖP.

I Russland står fremdeles de veldige armeer mot hverandre og det er til de resultater han håper å opnå her at Hitler setter sin li. Timosjenkos raske og kraftige offensiv i området ved Charkow kom som en strek i regningen for ham. Den ødela for en tid hans planer, og kostbar tid blev spilt. Men den store tyske offensiv vil uten tvil komme, og når den kommer vil det være med hele den kreft og tyngde som Tyskland kan prestere. For det tyske folk må dog våren og forsommeren ha artet sig anderledes enn de hadde håpet. Tiden er gått, ikke bare uten avgjørende seire, men også uten at ope rasjoner som kan tenkes å kunne få avgjørende betydning er blitt innledet. Og tiden fortsetter å gå og den arbeider mot Tyskland. De nu nesten kontinuerlige britiske bombeangrep mot de tyske rustningscentra svekker produksjonen og kommunikasjonsmulighetene fra dag til dag, og Hitler makter ikke å stoppe dem. Det gjelder derfor for all pris å få en avgjørelse i øst hurtigst mulig. Men hvordan skal det gjennomføres?

Militareksperter har sammenlignet stillingen der borte nu med stillingen i september 1915. Da kjempet tyskerne langs en bred front og hadde trengt dypt inn i landet, men Hindenburg karakteriserte det hele således: "Vi har hatt stor taktisk frengang, men strategisk er den mislykkedes!" General Falkenstein skrev om den samme situasjon at dannelsen av en dypfront med omringningsaksjoner mot en tallmessig overlegen fiende ikke lot sig gjøre når fienden hadde Russlands veldige vidder bak sig. Det var dengang. - Siden da har selvsagt de nye våpen, særlig panser og flyvåpnet forandret meget innen strategien, men det viktigste og avgjørende, er at Tyskland idag er klemt op i et hjørne og at det må tiltvinge sig en forandring. Det mest sannsynlige er at de vil rette sitt hovedangrep i sør for å nå oljen i Kaukasus, som de nok håper ikke skal bli gjort helt utilgjengelig for dem, og særlig fordi de ved en seier her kan få frigjort betydelige flystyrker som de sårt trenger på andre kanter. De meldinger som er innløst i ukens løp peker da også i denne retning og det er trolig at angrepet skal føres etter noenlunde de samme planer som de som var lagt for den russiske offensiv mot Charkow sa'te inn. Således har det hele tiden rast de voldsomste kamper om festningsbyen Sebastopol på Krim som nu i hele 7 mndr. har ligget som en trussel i ryggen på tyskerne, og som de har funnet ut må beseires før noe storangrep settes igang mot Kaukasus fra Krim. Byen blir angrepet av alle de luft og markvåpen som general Mannstein kan disponere. Man regner ca. 130.000 menn ialt. Men det ser ikke ut til at angrepene har ført til noen resultater. Russerne melde at de tyske tap er enorme og at de selv har fått forsterkninger av fly som allerede har tilført fienden store tap. Også i området ved Charkow er de forberedende operasjoner blitt innledet. Det vil i dette tilfelle si, forsøk på å tilbakeerobre de stillinger som Timosjenko erobret for 1 mnd. siden og som er nødvendige for tyskerne som utgangsstillinger for det videre angrep.

Alt tyder på at hovedkampene i den kommende tid kommer til å foregå i den sydlige del, men det betyr ikke at det ikke vil bli økede kamper også i andre avsnitt. Tvert om tyder hendelsene i de siste dager på at aktiviteten øker langs hele fronten. Lengst i nord har tyske fly rettet angrep mot Murmansk. De er slått tilbake. Det er også andre ting som tyder på at Hitler vil forsøke å avskjære forbindelsesveien mellom Russland og Vestmaktene i nord og at større ting er i gjære opunder Nordpolen. Selv har han avlagt et besøk i Finland, offisielt for å lykkes marskalk Mannerheim, men man kan vel også regne ned at den sterkt optatte herre har hatt andre jern i ilden. En annen reise som det også kan være grunn til å merke sig, er storadmiral Raders tur i Norge. Han har inspisert basene langs kysten, særlig i den nordligste del, og det vil ikke overraske om øket tysk aktivitet i Ishavet vil bli innledet.

I den samme retning peker da også den ting at det er blitt overført invasjonsektorer fra vest og op til Petsamo. En tysk offensiv i nord vil utvilsomt ha til hensikt å avskjære Russlands tilførsler, men selv om dette skulle lykkes for jernbanen fra Murmansks vedkommende, så har det på denne årstid

mindre betydning. Nu er nemlig den langt mere hensiktsmessige havn ved Arkan-gelsk isfri og transportene er begynt å gå denne vei. Herfra er det adskillig kortere jernbaneforbindelse til midtfronten, og en annen ting som er av like stor betydning er at både havnen og jernbanen ligger så langt vekk fra de tyske flybaser at sikkerheten blir langt større.

Et tredje sted som man også kan vente øket aktivitet er i Leningrad området. Onsdag kom det således melding om at tyskerne hadde satt igang et angrep 130 km s.ø. for byen mellom denne og Waldaihöidene. Det russiske forsvar i dette område har tidligere vist at de ikke er å spøke med, og det opplyses at de holder sine stillinger og går til motangrep sydvest for Moskva, og like-dan syd og øst for Leningrad.

På vestfronten fortsetter de britiske flyangrep mot tyske mål uopp-holdelig og ubønnhørlig. Det kraftigste angrep denne uke blev utført natt til tirsdag og var rettet mot Ruhrdistriktet. Andre angrep er blitt rettet mot dal i Frankrike, Nederland og Belgia og de er blitt utført natt som dag. Disse angrep svekker den tyske krigsmaskin dag for dag og meget tyder på at de også svekker den tyske hjemmefronts moral. Etter Hitlers tale 26.april hvor han lovet hardere straffer for forbrytelser mot riket, er tallet på Gestapos ofre i Tyskland steget med det dobbelte. Det henrettes f.eks. minst 10 tyskere pr. dag og av dommeneer det overraskende mange, 25% for sabotasje.

Nu er det ikke bare flyangrepene som tarer på de tyske nerver når det er snakk om vestfronten. Også invasjonssfæren, etableringen av den annen front i Europa står som en mørk skygge foran dem, og utbyggingen av sterke forsvarsanlegg langs Atlanterhavskysten, minelagning i farvannet o.s.v blir utført i et forsert tempo. Mandag sendte London radio ut en inatrongende advarsel til den franske befolkning i kyststrøkene om at flest mulig av dem måtte rømme området, da det i stadig større utstrekning ville bli krigsskueplass.

At etableringen av denne "annen front" vil bli et faktum, fremgår da også tydelig av den opsiktsvekkende nye traktat som er opprettet mellom Eng-land og Russland, og som er inntatt annet sted i bladet.

I Stillehavet har amerikanske luft- og sjøstridskrefter tilføiet den japanske flåte et slag som man antagelig vil merke refleksen av både på den russiske front og i Libya og naturligvis i Det fjerne østen. Den japanske flåte blev angrepet utenfor Midwayøya og ifølge de offisielle amerikanske opgaver hadde de et tap på 2 hangarskip av største klasse senket og muligens et tredje ble med samtlige fly ombord. 3 slagskip skadet, 4 eller 6 kryssere skadet, hvorav 2 sterkt. 1 destroyer senket og 4 transportskip sterkt skadet. Det var særlig flyvåpnet med de flyvende festninger og ubåter som utførte denne be-drift. Da den amerikanske flåte kom til hadde japanerne allerede tatt fluk-ten og det er senere ikke lyktes å opnå kontakt med den. De amerikanske tap var meget små. 1 hangarskip gikk tapt og likeledes endel fly og en destroyer blev senket.

Det japanske nederlag holdes omhyggelig skjult for det japanske folk men det har dog fått varsel gjennom både radio og aviser om at det ikke skal vente bare seire, det må også være forberedt på tap! For å avlede oppmerksom-heten slås svært op en "seir" ved Dutch Harbor på Aleutene hvor USA har sine nordligste støttepunkter i Alaska. Fra amerikansk hold har det ikke vært gitt kommunikeer om de slag som har vært eller som foregår i det nordligste Stille-hav.

I de 6 mndr. krigen har vært har det amerikanske flyvåpen alene sen- ket 33 krigsskip og 44 andre skip.

Japanernes aktivitet i det s.v.Stillehav har innskrenket sig til to ubåtangrep et mot Sidney's havn og et mot en konvoi utenfor østkysten av Au- stralia. Angrepene kostet den 7 ubåter. I luften har de alliertes kraftige luftstyrker det uomstridte initiativ, og de største operasjonene hittil mot de japanske støttepunkter blev utført i uken som gikk. Japanerne derimot har ikke vært på et eneste flytokt av betydning, og under forsvaret av sine støtte- punkter har de alliertes fly vist sig å være av superior kvalitet.

Militære eksperter mener at offensiven i Libya hører sammen med den kommende tyske offensiv i Sydrussland mot Kaukasus, og at de to offensiver vil de ha tvunget Tyrkia til å ta sitt endelige standpunkt. HVIS de blev vellykket gjennomført av tyskerne. I Russland støtte Hitler på Timosjenkos vellykkede offensiv som i første omgang forsinket planene, og i Libya maktet Rommel i første og annen omgang ikke å nå det nærmeste springbrett mot Suez - nemlig Tobruk, og langt mindre det springbrett som han måtte ha for å ha sjanse til å gjennomføre offensiven - ALEXANDRIA. Vel nok må en regne med at Rommel har flere disponible styrker, men også Auchinleck samler krefter til å ta imot ham, i nedre Egypt, i tilfelle han skulle måtte forsere Ritchies styrker.

Kampene har nu vært i 3 uker.

Først i denne uke var kampene heftigst i Djevlegrøyten mellom El Duda Hamat - Knightbridge. Der fikk tyskerne ingen avgjørelse, men det led kostbare tenktap. Bir Hakin, helt i sør av den britiske befestnings"linje" var den store anstøtssten som først måtte ryddes avveien, og så konsentrerte Rommel sine styrker mot anlegget, som blev tappert forsvart av frie franske styrker forsterket med indiske tropper og britisk luftstøtte.

Bir Hakin blev kostbar, og snart lå rester av aksomotorvogner strødd i tusener i området. Tilslutt blev presset for stort, og natt til torsdag blev garnisonen evakuert etter å ha gjort sin plikt i 16 dagers voldsomme angrep. Hensikten var oppnådd. Rommel hadde forbrukt krefter, menn og materiell. Ritchie hadde samlet krefter. Det britiske flyvåpen og mobile patruljer har de hele tid herjet aksens forsyningslinjer, og panserkolonner har utført angrep i flanken vest for Rommels stillinger.

FRIDAG AFTEN KL. 19,30.

Traktaten mellom Storbritania og Russland er også idag førstesidestoffet som blir kommentert i alle land undtatt Tyskland og de tyskkontrollerte stater. Tausheten er det beste bevis for traktatens betydning. Verdensopinionen er forøvrig meget tilfreds med traktaten, og det påpekes at den er åpen og uten hemmelige paragrafer. Viktig er også USAs samtykke og samarbeide, og den fulle enighet om opprettelsen av den 2nen front allerede i år.

DEN NEDERLANDSKE REGJERING har i radio varslet befolkningen i de viktigste industricentra som arbeider for tyskerne om å holde sig unda da faren for bombing er nær. Både arbeidere og fastboende bør komme sig vekk snarest eller forlange tilstrekkelig beskyttelsesforanstaltninger. Tidligere er den franske befolkning advart fra London.

Molotov har forelagt de allierte en note omhandlende de grusomheter tyskerne er ansvarlige for i Russland. Notan er den 3dje i en serie, og er dokumentert med beviser og fotografier. Vi nevner at i 3 byer alene i Kviterussland er 28.000 civile russere drept. Bare i Charkow blev 14.000 drept. Det forelå beretning om hvordan befolkningen i hele landsbyer var stengt inne i husene og brent. På 153 gårdsbruk blev 507 russere, kvinner og barn, skutt. Ugjerningene skyldes ikke bare enkelte offiserer, men er nu gående planlagt fra høieste hold. - De skal bli straffet!

BRITISKE FLY sprengte inatt 2 fiendtlige skip i luften utenfor den nederlandske kyst. Spitfires angrep igår flyplasser i Nederland, Frankrike og Belgia.

I LIBYA gikk britiske panserstyrker idag gjennom åpningen øst for Hamat, som ligger syd for Gazala, og det kom til heftige kamper med de tyske styrker.

Bir Hakin's forsvarere muliggjorde en øking i forsterkningene til Ritchies stillinger ved hovedfronten, idet den i lang tid bandt hele 5 aksedivisjoner og masser av tanks.

RUSSLAND. Ved Sebastopol er stillingen nu mere alvorlig. Stillingen er mere utsatt enn før, men fremdeles inntakt. På Kalininfronten har russerne stormet en by og det kjempes nu i gatene. Ved Murmansk har russerneskutt ned 96 fly og ødelagt 50 pa bakken.

d. 671
Mappe 6
Eksp. 21
1942

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 21

LØRDAG 20-6-1942

1 ÅRG.

SANG FOR NORSK SKOLEUNGDOM

Mel: Vi er en nasjon.,

Nå er det vår i kampens tegn.
Høit over landet blinker
et sverd av lys i sol og regn,
et lys som aldri minker.
Det er vårt håp, vårt mot, vår tro,
et herdet lys, - det ble til ro.
I stormen på en regnbubro
står seiren selv og vinker!

Vi ser i storm og glød et syn
av seiren vi skal hente:
En gutt med dine blå som lyn,
en fri og kjekk norsk jente!
Vi ser dem gå i tusenvis
med norske flagg i sol og bris
der alt engang var sne og is,
men alle hjerter brente.

Vi ser en solblank dag i mai
da hele landet flammer
av norske flagg fra skip ved kai
til hus på hei og hammer.
Vi ser, vi ser...Men hör, ja hör
en sang som aldri, aldri før,
et hav av vår som flør og flør
om Bjerkens hvite stammer!

Å, Norge, du vårt elskte land,
hör lerkesangen kime!
Fra nakent fjell til naken strand
skal nyténdt morgen glime,
og over dalens dype mild
skal himlen stå så klar som gull
av hundretusen lerker full
i solopgangens time!

Og kanskje går vi lepp i lepp
til denne store festen.
Men ingen har en fremmed knapp
på kjolen eller vesten!
Nei, ingen fremmed stas hang fast,
norsk ungdom gjorde nakkekast,
så alle band og merker brast,
vi skyr jo slikt som pesten.

Nå står vi fest med far og mor
og lærerne i striden
for fridoms rett på Norges jord,
I denne store tiden
må ingen være feig og svak.
Vår vei skal skinne ren og rak
og vise vi tok løft og tak
vi stolt kan huske siden.

Men faller tiden tung og lang
mens vi må gå og vente,
så synger vi vår frihetssang
hver vaken gutt og jente.
Vi synger nå i far og mor
så bak hvert tidens alvorsord
det klinger som et lerkekor,
det første våren sendte.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten dagleg nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Unngå NS og DE STRIPETE! Red.

VÆR PÅ VAKT MOT STRIPENE

Verdenssituasjonen har en ganske merkelig innvirkning på striper. Går utviklingen i alliert favør blekner stripene så en knapt kan merke dem, ja - det hender at de forsvinner totalt! Og etterlater sin mann så hvit som noen.

Er det en forskyvning i tysk eller aksefavør, mørkner stripene igjen og mannens sanne natur og konsistens blir synlig for enhver som har anledning til å gå ham etter i sønnene.

Fenomenet har vært særlig merkbart i årets første kvartal, og det har hendt at man på spørsmål om hvordan det lå an med N.N. har fått svaret: "N.N.? Å jo, han er helt fin NU."

Hyenene N.N. har stukket fingeren i jorden. - Han har merket hvilken vei vinden blåser - og han har følt vindstyrken. Han blåser sig opp, blir bedre jössing enn noen annen, og går kanskje inn for Å GJØRE NOE.

La, ham det, men slipp ham aldri til hvor det kreves et MANNFOLK. La ham aldri få vite noe som kan skade Norges sak om han en dag plaprer ut med det han eventuelt vet. Man kan bruke mannen, men aldri stole på ham, for det kunne jo tenkes at aksene fikk en oppblussen igjen før den avgår ved døden i krampetrekninger. Og den dagen er det å frykte at hyenen igjen våkner og striperne materialiserer sig.

Den krig som tyskerne har sluppet ut over verden har også gjort oss nordmenn harde, og gjengjeldels en for grusomheter og urettferdigheter som er et av de alliertes krigsmålver også vårt. Derfor må NN stå tilrette når DAGEN kommer i den utstrekning han har fortjent det. Hans GODE gjerninger vil bli regnet ham til gode, men han blir ikke kvitt for alle hans forhold fra 9 april er oppgjort.

DET RAKNER

Forleden dag søkte en nordmann et av de tyske administrasjonskontorer i stortinget. Mens han var der til forhandling kom gestapo inn. De legitimerer sig og foretok en grundig undersøkelse i alle skuffer, skap og rum, av alle papirer i kontoret og av samtlige personer. Nordmannen fikk ikke lov til å fjerne sig mens undersøkelsen blev foretatt.

TYDELIG TALE

I forbindelse med omtale av den tyske krigsfinansiering og stigningen i statsgjelden uttalte Reichswirtschaftsminister Funk at man ikke skulde ha noen bekymringer med hensyn til forgjeldelsen. Etter seierrik avslutning av krigen vilde nok det spørsmål løses på kort tid. Da vilde nemlig billige råstoffer og billig arbeidskraft i stort omfang stå til disposisjon for det tyske næringsliv. De varer som blev fremstillet på dette vis vilde i pris ligge adskillig under det nivå de tyske priser ellers vilde betinge. Og den differansen som fremkommer på denne måte vilde kunne benyttes til nedbetaling av gjelden og til å befeste pengeverdien som således vilde være fullt dekket ved varer. Funk var ikke av den oppfatning at man ikke åpent kunde snakke om disse spørsmål.

Dette er jo tydeligere tale enn vi her på berget er vent til å høre av våre "beskyttere", men til gjengjeld taler deres gjerninger desto tydeligere til oss.

SLAVEARBEIDSPROGRAMMET TAR FORM

Norges Arbeidsgiverforening har "strengt konfidentielt" sendt diverse medlemmer sirkulære fra Direktoratet for Arbeidsformidlingen til orientering.

De vi anser saken for å være av de viktigste idag for hjemmefronten tar vi nedenfor inn en avskrift av sirkulæret, foreløbig uten kommentarer. Parolen er fredeles passiv sabotasje i så aktiv form som mulig!

Direktoratet for Arbeidsformidling og Arbeidsløshetsstrygd. Rundskriv nr. 142. Til distriktskontorer for arbeidsformidling, fylkene, (avd. arbeidstiltak), arbeidskontorer og ombudsmenn. ARBEIDSKRAFT TIL EKSTRAORDINÆR VIRKSOMHET. UTFYLLENDE DIREKTIVER.

Direktoratet vil i tilslutning til rundskriv nr. 138 innskjerpe betydningen av at arbeidet tas opp av fullkraft etter de retningslinjer som er trukket opp. Hvis arbeidsformidlingen ikke greier skaffe tilveie den arbeidskraft det er meldt behov om, er det fare for at arbeidskraften må hentes fra de mest livsviktige næringer, jord- og skogbruk. Med den nåværende næringspolitiske situasjon for øye, må dette for enhver pris unngås.

En skal her gi følgende nærmere direktiver om utførelse av pålegg a.v.

Den arbeidskraft som skal utskrives.

Direktoratet går ut fra at lokalformidlingens arbeid med å oppspore disponibel, men ikke ledigmeldt arbeidskraft, pågår for full kraft i samsvar med direktivene i rundskriv nr. 138. Ved siden herav må arbeidsformidlingen finne fram til den arbeidskraft som er i arbeid i yrker som kan undvære en del av sin arbeidskraft.

Slik som arbeidstilføve er, må arbeidskraften foreløbig bare tas fra de yrker og bedrifter som lettest kan undvære den. En tenker her spesielt på yrkes- og næringsgruppene 1: Kontorfunksjonærer, 3: Handelsfunksjonærer, 4: Hermetikkindustri, 15: Annen mat-drikkevare- og tobakkindustri, 16: Olje-fettindustri, 17: Kjemisk og elektrokjemisk industri, 20: Papirindustri, 31: Grafikk, bokbinderi, 22: Skinn- lær- og gummiindustri, 23: Tekstil- tricotasjeindustri, 24: Kledningsindustri og 30: Hotell-Kafedrift. Utskrivning av arbeidskraft skal nå konsentreres om disse yrker.

Innen de bedrifter som sysselsetter arbeidstakere i nevnte yrker vil det bli tale om å utskrive fra 1 til 20 prosent av det samlede antall arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer).

Arbeidsformidlingen må innen denne ramme gå fram etter beste skjønn og i den utstrekning det er mulig å ta omsyn til bedriftens behov for arbeidskraft, dens betydning i den nåværende øyeblikkelige situasjon o.l.l. Noen nærmere direktiver er det her ikke mulig å gi.

Det må påses at det fortrinnsvis utskrives arbeidstakere som er egnet til det arbeid som pålegg skal utføres for. Arbeidsformidlingen bør ta omsyn til alder, arbeidsførhet og forsørgelsesbyrde. Utskrivningen bør konsentreres om ungdom uten forsørgelsesbyrde, og hvor det ikke er mulig å skaffe det tilstrekkelige antall arbeidstakere på denne måte, får en da supplere med eldre arbeidstakere. I almindelighet bør en holde sig til aldersgruppen 18-45 år. Arbeidstakere som er utskrevet til det sivile luftvern og bedrifts-luftvern o.l.l. skal holdes utenfor. Det samme bør i almindelighet gjelde for eningenes og organisasjonenes tillitsmenn.

Fylkenes kvoter

Som nevnt i rundskriv nr. 138 var det da varslet behov på ca. 15.000 mann. Senere er ytterligere behov meldt, slik at en nå må regne med et adskillig høyere tall. Skal arbeidsformidlingen kunne make denne oppgaven, må hvert fylke ta sin forholdsmessige del.

Fylkene pålegges herved foreløbig å skaffe følgende minimumskvoter:

(Første tall gjelder menn, annet kvinner):			
Østfold	1500 - 300	Oslo	4000 - 1800
Akershus	500 - 200	Hedmark	400 - 100
		Opland	400 - 100
		Buskerud	1000 - 250

Vestfold	700 - 250	Bergen	900 - 400	Møre og Romsdal	500 - 200
Telemark	1000 - 150	Rogaland	1100 / 350	Sør-Trøndelag	1000 - 300
Aust-Agder	300 - 100	Hordaland	700 - 200	Nord-Trøndelag	100 - 100
Vest-Agder	600 - 100	Sogn og Fj.	100 - 0	Nordlad	200 - 100

Av denne kvote må det for åders vedkommende foreligge ferdige lister og pålegg innen 24. juni. Påleggene til arbeid ved de militære anlegg skal ikke sendes ut før nærmere varsel er gitt herfra.

Den vanlige utskrivning fortsetter som før. Frangangsmåten. Med mindre annet uttrykkelig blir krevet herfra kan utskrivningen av kvinner foreløpig utstå.

D distriktskontorene (fylkene, avd. arbeidstiltak) må være de stedlige formidlingsorganer behjelpelig med å ta ut de bedrifter som arbeidskraft skal utskrives fra. Kontorene bør også i den utstrekning det lar seg gjøre fordele sin kvote videre på de underordnede organer. En bør her holde seg for øye at utskrivningen fortrinnsvis bør foretas i byene og bymessig bebyggede strøk (indistristrøk), og bare i den utstrekning det er absolutt nødvendig, utskrive arbeidskraft fra de rene landdistrikter. Ikke i noe tilfelle må det skrives ut folk tilhørende § 5-yrkene.

Arbeidsformidlingens organer må straks innen sine områder undersøke hvilke bedrifter det er som etter det ovenfor anførte skal avgi arbeidskraft.

Når det gjelder uttak av bedrifter som skal avgi arbeidere, må arbeidsformidlingen passe at alle bedrifter innen gruppen blir tatt med, ikke tynde dem som står tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening.

Arbeids- og meldested.

Med det forbehold som er nevnt ovenfor angående de militære anlegg, skal pålegg gis til de arbeid som er nevnt i rundskriv nr. 137. Det er dog meldt at A/S Frostfilet, Bodø, inntil videre ikke skal tilvises ytterligere arbeidskraft. Heller ikke skal det tilvises arbeidere til Oberbauleitung Nord West, Trondheim, uten etter samråd med Sør-Trøndelag fylke, avd. arbeidstiltak.

Oberbauleitung Süd Kristiansand S har et behov på 1500 mann. Bauvorhaben, Luftwaffe, Lista har et behov på 800 mann som må skaffes snarest.

Oberbauleitung West har et behov på i alt 3000 mann. Behovet fordeles seg slik: Haugesund 700, Bergen 1600, Sogn og Fjordane 700. Herav haster henholdsvis 300, 500 og 300.

Bauleitung Gossen, Nord-Aukra melder et behov på 1000 mann. Oberbauleitung Nord-West, Trondheim har meldt et behov på 5000 mann som fordeler seg slik:

- Avsnitt Trondheim omfatter Vinje, Hemne, Surnadal og Trondheim 2000
- Avsnitt Mo i Rana, omfatter Namsos, Mo, Bodø: 1500 mann.
- Avsnitt Andalsnes, omfatter Tingvoll, Kristiansund, Alesund, Molde, Sundalsöra og Andalsnes: 1500 mann.

Anker. Som pått på i rundskriv nr. 138, må arbeidsformidlingen ikke la seg hefte av uvesentlige protester og innvendinger av enhver art. Det er å forutse at utskrivningen av arbeidskraft i den målestokk som nå gjennomføres, vil avstedkomme at større antall anker og protester, både fra vedkommende arbeidsgiver og arbeider.

Direktoratet vil her peke på at det gjelder å unngå at de overordnede formidlingsorganer blir bebyrdet med anker og innvendinger i større målestokk. Det organ som utferdiger pålegget, må, når det mottar en anke eller protest, selv ta den opp til granskning. Finner arbeidsformidlingen at det er grunn til å imøtekomme kravet, har det høve til, og bør ta saken opp til eget avgjørd, og evt. endre sin tidligere beslutning. Bare i de tilfeller da arbeidsformidlingen finner ikke å ville ta anken tilfølge, oversendes den til distriktskontoret (fylket avd. arbeidstiltak) til behandling. Bare spørsmål (anker) som distriktskontoret (fylket) anser for å ha betydning utover den foreliggende sak, skal sendes inn til direktoratet.

Det er om å gjøre at anker og innvendinger ikke sinker pålegget. Arbeidsformidlingens organer må her legge an på en raskest mulig ekspedisjon. Spørsmål som kan avgjøres pr. telefon, bør forelegges på denne måte.

Reisekontroll. For å lette reguleringen av arbeidskraft er det av vedkommende tyske myndigheter gitt transportoffiserene ved statsbanene beskjed om at reise-tillatelse ikke må bli gitt med mindre vedkommende arbeider eller entreprenør på arbeidernes vegne kan legitimere at arbeidsformidlingen har tilvist eller godkjent tilvisinga av omhandlede arbeidere. Arbeidsformidlingen må derfor i slike tilfeller hvor en finner å kunne gi godkjenning også være forberedt på å gi vedkommende entreprenør (eller arbeidssøkeren) nødvendig legitimasjon. Forskjellig. Direktoratet er merksom på at i enkelte fylker er henvendelse allerede skjedd til noen bedrifter og arbeidsgivere. Arbeidet kan der fortsette etter de retningslinjer som en tidligere har arbeidet etter.

Direktoratet vil fremheve at distriktskontorene ved hyppige rapporter må holde direktoratet a jour med sakens gang. Rapport bør sendes direktoratet hver uke (postlegges hver lørdag) med oppgave over antall utskrevne i den forløpne uke fra de forskjellige kommuner. Nærmere opplysninger om fra hvilke yrker utskrivningen er foretatt og til hvilket arbeid pålegg er gitt, er også av interesse.

Et eksemplar av dette rundskriv sendes ordføreren i kommunen.

Wehrmachts bedrifter.

På anmodning vil direktoratet nytte høvet til å presisere at arbeidskraft ikke må trekkes bort fra Wehrmachts bedrifter og anlegg (herunder bedrifter som for tiden vesentlig utfører arbeid for Wehrmacht), og heller ikke fra slike bedrifter o.l. som arbeidskraft kan utskrives til etter forordning 9. juli 1941. Dette forbehold gjelder dog ikke ved tilbakerføring av personer tilhørende § 5 yrkene eller i andre tilfeller hvor gjeldende lov- eller forordningsbestemmelser er tilsideført.

E. Jackbo.

Arne Kobbe

(Mindre vesentlige avsnitt er kuttet ut av oss. Red.)

VELBEKOMME, HÅPER DET SMAKER..

Direktoratet for Arbeidsformidlingens rundskriv nr. 142 (se foran) nevner såvidt at A/S Frostfilet, Bodø, f.t. ikke skal tilvises ytterligere arbeidskraft. Vi kan supplere denne opplysning med å fortelle at BODØ f.t. er i karantene for TYFUS.

Smitteskilderen oppgis å være russiske arbeidere ved Frostfiletfabrikken. Vi antar vi har mange med oss når vi ønsker de rottene som skal ha den hygieniske pakkede velbehandlede fisken som vi ikke får GOD APPETITT.

ØKET PRESS PÅ LE NORSE SKIBSREDERE.

Skipsrederne er under voldsomt press fra tyskerne i disse dager. Tyskerne vil tvinge rederne til å beordre sine skip til tysk tjeneste. Hvis ikke rederne følger tyskernes ordre truer Terboven med enhver straff også dødsstraff. Terboven fremla sitt ultimatum mandag 15/6 med en frist for svar på 8 dager.

Rederne har nedsatt en komite som skal utferdige svar.

For de norske skip som seiler for det frie Norge og dets allierte er saken klar. De kan ikke ved noen ordre fra Norge, altså heller ikke fra norske redere, bringes til å seile for Tyskland eller andre aksemaker. For tonnasjen spiller det således ingen rolle hvad redernes svar blir..

Men for den tyske propaganda vilde det være en stor gevinst om Terboven kunne bringe rederne til å bøye sig for Tyskland og NS. Man vilde da kunne si at det er kun ved tvang utenfra at de norske sjøfolk seiler i "dødsfart".

DET ER IMIDLERTID UTENKELIG AT SKIBSREDERNE SOM ER LEDERNE FOR DEN STAND SOM DAGLIG SETTER SITT LIV INN, OG ALT HAR GITT SÅ MANGE DØDSOFRE FOR NORGES SAK SKULLE SVIKTE. Gjorde de det, vilde de jo være forrædere først og fremst mot sine egne underordnede, og så mot sitt folk. De vilde for en kortvarig gevinst under nazistynet være evig dømt i det frie Norge etter krigen.

Dette navn er blitt etset inn i historiens store bok med uskyldige menneskers blod og tårer, og det vil i all tid bli stående der og med sin flammeskrift minne ettertiden om en av verdenshistoriens største grusomheter.

Liditz var en liten by i Tsjekkoslovakia hvor det levde ca. 500 mennesker. Det var intet ekstraordinært ved den, og reisende som drog gjennom den stoppet sjelden, men innbyggerne levde her, det var deres hjem og de var lykkelige.

Idag er ikke Liditz lenger noen by som man kan stedbestemme. Ved et grusomt spill av skjebnen ble den utsett som offer for tyskernes raseri etter attentatet på Heydrich og den blev utslattet.

Byens kvinner måtte se på at deres menn og sønner blev skutt for deres barn blev tatt fra dem og de selv satt inn i godsvogner for senere å befordres til konsentrasjonsleire. Herfra kunde de se bödlene brenne deres hjem ned.

De hadde intet igjen - alt var tatt fra dem - selv tårer hadde de ikke. Bare sorgen og hatet - ikke håpet. - Det er bare en sorg som er større enn en enkes og det er en mors sorg over å ha mistet sitt barn.

Men Liditz lever, den lever i hvert menneskehjerte i hele verden som banker for friheten. Hver kvinne, hver mann føler med de lidende fra Liditz. Og hver mann sverger, noen på sine blanke våpen andre med neven tom: "Liditz s kal hevnes!"

DE RETTSLØSE FORHOLD INNEN KIRKEN FORTSETTER.

Som kjent arrangerte NS et såkalt "kristelig" stevne i Oslo 6-7 juni. Man ønsket i den anledning Fagerborg kirke til høymesse søndag 7. juni. Talere skulde være "biskop" L.D. Zwilgmeyer og fungerende "biskop" H.O. Hagen.

Hr. Hagen henvendte sig først til soknepresten i Fagerborg, telefonisk. Denne henviste til pastor Arneborg som hadde høymesse gudstjenesten den dagen. Pastor Arneborg nektet selvsagt å overlate sin gudstjeneste. Noe han etter norsk kirkelov og tradisjon har anledning til. Hr. Hagen rekvirerer da kirken skriftlig med den begrunnelse at han er biskop og som sådan har anledning til å ta de gudstjenester han ønsker.

Pastor Arneborg nekter påny idet han hevder at det her dreier seg om et politisk stevne (visstnok kamuflert skriftlig) og dessuten anerkjenner han ikke hr. Hagen som rett biskop i Oslo. Dertil kommer at hr. Hagen etter Kirkedepartementets utsagn bare "inntil videre er overdradd bestyrelsen av domprost og bispekontoret."

Tiltross for denne saklig begrunnede og mandige nektelse tar hr. Hagen gudstjenesten etter først å ha innhentet Kirkedepartementets sanksjon. Det er en Fjellbu sak oppigjen!

DE KAN IKKE FORNEKTE SIN NATUR

Det meddeles fra helt pålitelig hold at for nylig skulde det nyopprettede statspolitiet i Stavanger overta vaktholdet av leiligheter og eiendeler til gode jössinger som var satt i fengsel. Da jössingene slapp ut viste det sig at de var blitt plyndret for kriselager, rasjoneringskort og eiendeler. Det blev anstillet undersøkelser som resulterte i at samtlige statspolitibetjenter på 1 unntagelse nær blev arrestert som skyldig i tyveriene. Samtlige betjenter var NS når unntas den ene undtagelse som var bra nordmann..

NS ER PARTIET MED FOLKET BAK SIG

TVEIT Herredsting holdt møte 6. ds. og fra referat i Agder Tidend gjen gir vi: "Fra Sosialdepartementet om at minst et medlem av fattigstyret skulde være medlem av Nasjonal Samling.

Vedtak: En kjenner ikke til at der er noen medlemmer av Nasjonal Samling.- Vedtak: En kjenner ikke til at der er noen medlemmer av NS i kommunen."

ABRAHAM STURLASON.

Justisdepartementet har fratatt Abraham Sturlason navnebevilling av 15 mai 1925, hvorefter mannens navnskel være Abraham Ebenezersens. Oslo, 8. juni 1942.....

I UKENS LØP.

Mens det på vestfronten nu tilsynelatende er "stille før stormen" forsøker tyskerne fortvilet å presse hårdt på på de andre viktige fronter for å kunne svekke eller forhindre en større alliert offensiv i vest. Hovedvekten er lagt i general Rommels offensiv i LIBYA, og etter en tids uklarhet omkring styrkeforholdet i kampene her, ser man nu at tyskerne har fått frem så store forsterkninger at briterne - om enn langsomt, og etter å ha tilføiet fienden blodige tap - har måttet oppgi noen av sine første støttepunkter og omgruppere sine styrker. Etter at Bir Hakim blev erobret i forrige uke ser det ut til at general Rommel har gått tilbake til sin oprindelige plan om å isolere og erobre Tobruk. Han har i de siste dager rettet voldsomme angrep mot Acroma og El Adem.. Til tross for voldsomme tap lykkedes det ham så torsdag å erobre disse punkter, og Tobruk er derved igjen så å si omringet, selv om veien østover fremdeles er åpen. Stillingen betegnes som alvorlig for Tobruk.

Imidlertid fortsetter flyvåpnet sine utrettelige angrep mot aksens tanks og forbindelseslinjer og tilføier dem store tap. Likeledes angripes flyplasser i Italia og Hellas. Kampene i Libya koster imidlertid, og begge parter trenger i høi grad forsyninger.. Disse nå gå over Middelhavet, og konvoiene som beskyttes av store flåteenheter og fly, forårsaker derfor av og til voldsomme oppgjør mellom de alliertes - og aksens sjø- og luftstridskrefter.

Et slik oppgjør har nettop funnet sted, og italienerne og tyskerne kappes om å oppgi svære tall over senkede britiske krigsskip. (Imidlertid har de gått tilbake på sine seiersmeldinger, og opgavene over senkede skip blir mindre og mindre etterhvert). De britiske tap er ennå ikke offentliggjort for ikke å gi fienden opplysninger, men de italienske påstander er helt uten grunnlag meldes det. Den italienske flåte trakk sig seirende tilbake. Den fikk imidlertid ikke med sig: 1 krysser på 10.000 ton av Tarantoklassen, og 2 destroyere, da disse blev senket, og ellers blev 2 slagskip skutt i brand og 2 lette kryssere skadet. Den ene stod i lys lue. Videre blev et meget stort antall aksefly skadet.

MALTA fortsetter nedslaktningen av aksefly.

I RUSSLAND taper det til at den voldsomme tyske aktivitet i Charkow avsnittet holder på å ebbe ut. Tyskerne selv sier at det er ophørt, men russene melder fremdeles om hårde kamper. Det er bemerkelsesverdig at tyskerne i motsetning til ifjor - tross kraftig bruk av panservåpen ikke er istand til å oppnå terrengvinninger, men må kjempe bittert for hver tomme jord. Grunnen her til er at russerne i stor uttreining har fått et utmerket panservåpen og at de forstår å bruke det.

Sebastopol holder fremdeles stand, og slår tilbake det voldsomme tyskerussiske angrep med stor tapperhet. Forsvarerne har en uhyre vanskelig oppgave da byen ikke har noe øland som kan utnyttes i forsvaret i likhet med Leningrad. Festningsverkene er nok sterke, men har ikke noen videre dybde. S laget om byen har nu vart i 14 dager, men tross stadige angrep med hundrevis av tyske stupbombere, og tross general Mansteins 130.000 mann og svære artilleri utenfor forsvarsverkene, er der intet som tyder på at byen har tenkt å gi opp kampen. Ukens kamper ved Charkow og i mindre utstrekning ved Sebastopol må ha gitt tyskerne et vink om at Blitzkriegets dager er forbi. De må kjempe hårdt og blodig og terrengvinningene er meget små. Trusselen fra vest gjør også sitt til at Hitler ikke våger å sette alle kluter til i en avgjørende off ensiv, og da særlig på Midtfronten, som tross alt er krumtappen for hele østfronten, vil den også tatt i betraktning.

På Vestfronten er det som før nevnt nærmest stille før stormen. De britiske flyangrep mot okkupert Frankrike, Holland og Belgia fortsetter imidlertid ustanselig, og kommunikasjonene har vært hovedmålene. Således angripes jernbaner og flyplasser daglig, mens andre flyavdelinger fortsetter angrepene mot ubåtstasjonen i St. Nazaire og dokkanleggene i andre kanalhavner, og legger ut miner i fiendtlig farvann.

Ruhrområdet og Rhinland hadde et angrep i løpet av uken uten at det blev sagt noe om omfanget av den skade som blev forvoldt.

Statsminister Churchill reiste torsdag til USA for fjerde gang. Han har hatt viktige konferanser med president Roosevelt om de planer som nu nærmer sig sin utførelse.

I DET FJERNE ØSTEN er stillingen fremdeles uklar, men de japanske angrep i retning av flyplassene i det østlige Kina fortsetter, idet de håper å erobre disse før de allierte, og særlig da amerikanernes flyvende festninger kan få benyttet dem mot Japan.

Der foreligger ingen flere opplysninger om stillingen ved Aleutene, og det japanske nederlag ved Midway har ikke fristet dem til et nytt forsøk der.

De japanske støttepunkter Lae og Salamaua på Ny Guinea og Koepang på Timor har i ukens løp vært utsatt for allierte flyangrep i voksende omfang, og etter lange tiders passivitet har japanerne gjort angrep fra luften mot Port Darwin og Port Moresby, og uten å gjøre nevneverdig skade..

Sammenheng av nyhetene fredag aften kl. 19,30.

Det blir antatt at statsminister Churchill, som nu oppholder sig i USA sammen med president Roosevelt vil drøfte den allierte skipsfarts stilling, hjelpearbeidet og gjenreisningen etter krigen.

For tiden er all alliert tonnasje opptatt med transport av forsyninger til Russland og andre krigsskueplasser, og dette vil forsinke, men ikke stoppe den allierte invasjon i Europa. Så snart tonnasjereserven blir stor nok, vil millionhærene bli satt over de siste 40 km (kanalen!)

Igår blev et nytt veldig angrep mot Sebastopol slått tilbake med blide tyske tank. Det er kommet nye tyske og rumenske forsterkninger i avsnittene nord og syd for byen. - Under et angrep igår lyktes det tyskerne å bryte gjennem og erobre den ytterste skytegrav. De beholdt den 2 timer.

Tyskerne melder at russerne har landsatt styrker på Kertsch, og ved Yalta sø for Sebastopol.

Russerne melder at Svartehavsflåten ved sin inngripen i kampene ved Sebastopol har ødelagt 34 tyske tanks og 2000 tyskere. Tidligere er meldt fra Ankara at en regner med 50.000 drepte tyske og rumenere i løpet av 12 dager på denne front.

I LIBYA er Tobruk nu avskåret. De britiske styrker har nu inntatt stillinger i sterke befestninger langs den libyske grense.

Hvorvidt Tobruk skal gå inn for en ny beleiring eller evakueres vet en ennå ikke. Dette vil bero på øverstkommanderendes bestemmelse. Viser det sig å være strategisk nødvendig, vil byen bli holdt, men det må stå klart at de alliertes krigsmål ikke i første rekke er landvinninger i ørkenen, men ødeleggelse av så store aksestyrker som mulig.

Flyvåpnet angriper uopphørlig de fiendtlige styrker og forsyningslinjer, og utretter store ødeleggelser.

Admiralitetet melder at en destroyer er gått tapt etter et voldsomt luftanfall. Før den senk skjøt den ned 6 fly. Under angrepet senket de tyske fly 3 spanske trålere som fisket i nærheten.

I det fjerne Østen har den kinesiske motstand mot japanernes angrep i retningen av de østkinesiske flyplasser tiltatt, melder Chungking. I Chekiang og Kiang Si provinsene er foretatt lokale anfall i ryggen på de japanske styrker.

Under et japansk angrep på Port Moresby blev 3 av de angripende fly skutt ned.

Send avisen videre. Undgå NS og DE STRIPETE.

Red.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 23

LØRDAG 4-7-1942

1 ÅRG.

RIDDEREN OG MUSEN

Jeg nu i korte trekk berette vil et sagn og føye min moral dertil:-

Engang en ridderborg lå høyt mot nord
(det er en sådan, - hvor en ridder bor)
Den ridder var en såre snild og munter fyr
og kan vel lignes med en askeladd i eventyr.
Men akk - sitt gode sverd lot han dessverre ruste bort,
så da et troll ham livet truet, grep han fort
en gammel øks - og hadde vel rett lenge kunnet kjempe
og trollet slik med hodedunk da kunnet forulempe
at det vel aldri kom igjen.
Dog - hvem er uvenn eller venn? -
En mus fra borgens rike kjeller
går troløs bort og selger
sin herres liv til fremmed troll.
De tenner som har ett av ridders mat har også övet vold
og listig bitt itu det skaft av eketre
hvormed han svinger nu sin øks for raskt å få avsted
den skumle gjest - Men verget senderbrytes just som best
han skal slå til, og trollet feirer på hans borg en seiersfest.

Selv flykter ridderen til gjestmild venn
for der berede sig å ta sin borg igjen.

Nu er det slik at selv et troll vil gjerne ha et skinn av rett
Og se - nu blir det pönset ut av trollevett
en skummel list hvortil man aldri før så naken
for i en slags utvendig, trolljuridisk form å bringe saken.
Den mus blir kastet op til eier av sin herres hus
(det er jo såre lett for troll å kaste op en mus)
og derpå blir det arrangert en veldig trollefest,
hvor musen fores godt med avfall - serve, miser ost.
For slik betaling selges raskt og billig hele slottet,
men disse to drabanter skulle ei for tidlig sig ha godtet.

Den ridder hadde nyttet ventetiden vel
og trollet sa til livet et kort og endelig farvell
da neste gang de to battanter møttes.
Av böddels arbeid d e n n e g a n g det siden skröttes
Til avsky og til skrekk
for likesinnede man musen førte vekk.

Moral: Selg aldri det du ikke eier
ti fru Rettferdighet har mange veier.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.